

GVnomadus & Vadamarius fratres, principes superioris Germaniæ fuerunt, atq; circa Rhenum, haud procul à Rauracis, ubi hodie Basilea cernitur, suam sedem habuerunt, circa annum Christi trecentimum quinquagesimum. Erāt autem uiri fortissimi, atq; rei bellicæ peritissimi. Itaq; sæpius Rhenum trañcientes Galliam inuaserunt, atq; præda onusti in tutum sese receperunt. Id cum Cæsar Constantius intellexisset, cui Galliæ prouincia commendata erat, eos bello aggreditur, atque ponte super Rhenum constructo eos subigere statuit. Verùm illi collectis copijs circa pontem Romanis fortiter restiterunt, ac eius transitum ademerunt. Postea Cæsar uado inuento trañcere statuit: uerùm horum ducum uirtute iterum impeditus fuit. Cum itaq; uario Marte aliquandiu bellum illud durasset, tandem Constantinus cum Germanis pacem sanciuit. eam etiam principes fratres eo libentius amplexi sunt, cum aruspices et Druides ipsis pugna disuasissent, ne damnū aliquod susciperent. Fœdere autem publice icto, Constantius Gunomadum & Vadamarium singulari amore prosecutus est, atq; Germanos milites in eorum gratiam inter Prætorianos assumpsit, atq; ijs maxima officia distribuit. Inter eos Altinus præfectus prætorij, Agilo magister equitum, Scutilo centurio militum extitit, quorum uirtute fretus, aliquoties Constantius Cæsar hostes aggressus uictor euasit. Ammian. Marcel. lib. 14.